

Índex d' articles

[Les mestres ens expliquen](#)
Espai de relació

[Ho fem a l' escola](#)
Un matí a l' escola

[Relació amb l' entorn](#)
Visita a l' escola bressol La Font del Rieral

[Fem salut](#)
Postures correctes per agafar als nens

[Voleu llegir?](#)
Com dir-ho
Marta Albaladejo

Ho fem a l' escola Un matí a l' escola

Escola Bressol El Trenet **Terrassa**

Era un dilluns i a mi se'm feia molt pesat anar a l'escola perquè havia tingut un cap de setmana molt intens: havíem anat a veure la neu i ens havíem quedat a dormir en un "hotel". El papa i la mama deien que era molt divertit, però jo no vaig poder dormir gaire bé perquè no era el meu llit.

Després de tot això, era dilluns i tocava anar a l'escola. Jo sempre m'ho passo bé, a la classe i amb els meus companys, però aquest dilluns va ser diferent: la meva mestra em va saludar molt contenta i això ja em va fer tenir ganes de compartir amb els meus companys les meves experiències amb la neu, a més els havia portat unes quantes fotografies per explicar-ho millor.

Després de fer les rutines diàries, ens va explicar el que faríem avui, sempre ho fem perquè d'aquesta manera participem a l'hora de preparar l'activitat i a tots ens agrada molt fer-ho. La mestra deia que avui ens ho passaríem molt bé, que faríem coses diferents... i mentrestant anàvem posant paper d'embarlar en dues taules ben grans. En acabar ens vam posar les bates per fer pintura. Tots estàvem d'allò més intriguats.

De cop hi volta, va entrar a l'aula la nostra cuinera amb un pot gran, ple d'un líquid espès que feia una olor molt bona i el va deixar a sobre de la taula i el va abocar a dins d'uns recipients de colors bastant grans. Anàvem observant les característiques:
- Feia una olor molt bona, com a... no sé, i, a més, tenia com unes bombolletes per damunt de les quals sortia una mica de fum.

Les mestres ens expliquem Espai de relació

Àgora Ilar d'infants S.C.C.L. **Barcelona**

A la nostra escola sempre hem volgut tenir una relació cordial, oberta i propera amb les famílies. Pensem que any rere any ho hem anat aconseguint creant vincles amb els petits detalls quotidians.

Des de ja fa uns anys l'equip va acordar convidar les noves famílies a un primer acostament a la vida de l'escola, en unes trobades que anomenem "espai familiar".

El mes de maig i juny, dos matins a la setmana en horari escolar, els nens i nenes juguen i es familiaritzen amb el nou espai i els adults coneixen de més a prop el tarannà de l'escola. Els mestres encarregats de conduir aquest espai, fan petites observacions dels nous infants i intenten resoldre tots aquells dubtes i angoixes que es creen a les famílies. Aquestes observacions ens ajuden a la planificació del curs vinent i es traspassen a la resta de l'equip en les reunions de coordinació.

La tertúlia i el diàleg distès, complementat amb articles de temes d'interès educatiu, potencia la confiança en l'escola ajudant l'infant a sentir-se més segur en el moment de la separació el curs vinent.

Un altre dels espais de relació és l'anomenada "Nit màgica". El divendres anterior a l'arribada del Senyor Carnestoltes ens trobem per guarnir l'escola entre pares, mares i mestres. Des de la tarda fins ben arribada la nit dibuixem, pintem i aprofitant l'avinentesa fem un bon piscolabis. El disseny dels espais es prepara amb anterioritat a la reunió del Consell de Participació (ara Consell escolar), on es creen comissions mixtes de treball entre pares/mestres per planificar els detalls i les compres del material.

Aquesta llarga i intensa nit és una estona d'intercanvi d'idees i de realització de tasques en equip. Els pares es coneixen i van creant petites amistats que sovint acaben generant trobades fora de l'escola. Tots però tenim un objectiu comú: omplir de màgia l'escola, passar una bona estona i gaudir tots plegats de la feina feta, però sobretot sorprendre els nostres infants amb l'arribada del Carnaval.

- Tenia un color fosc, semblant als arbres quan arriba la tardor i era una mica espès, com la pintura.
- En intentar escoltar el soroll, vam comprovar que no en feia cap.

Ens faltava tastar i tocar però se'ns va demanar que esperéssim una mica perquè encara estava una mica calent. Tots estàvem una mica impacients ja que no sabíem que ens esperava ni el què havíem de fer amb "allò". Mentrestant jo, que sóc una mica tafaner, anava mirant la nostra mestra per poder endevinar què faríem. De cop i volta i amb una cara de satisfacció i sorpresa ens va dir si volíem tocar el que hi havia dins dels recipients: amb precaució i mica en mica vam anar posant primer un dit i després la mà. Era espès però feia una olor... Seguint les pautes, sucàvem la mà i després la posàvem a sobre del paper, on pintàvem i fèiem dibuixos amb els dits. Les mans quedaven molt brutes, vaig posar-me-les a la boca. Ningú em va dir que no es podia fer i tots els meus companys també ho van fer, és que... estava boníssima!!! Era xocolata desfeta i havíem fet un mural molt maco que deixava la classe amb una olor.....

A partir d'aquest dia quan algun matí no tinc gaires ganes d'anar a escola, m'animo pensant que tinc molta sort de poder compartir amb els meus companys totes les activitats que ens preparen. En parlem i aprenem a fer servir diferents materials així com a intercanviar sensacions i emocions i aprenem a expressar-nos tenint en compte, sempre, la tolerància i el treball en grup. Segons escolto el que diuen els grans, això ens ha de servir, entre altres coses a fer-nos persones responsables i autònomes....jo, el que entenc és que anar a l'escola és divertit!!!!

Voleu llegir?

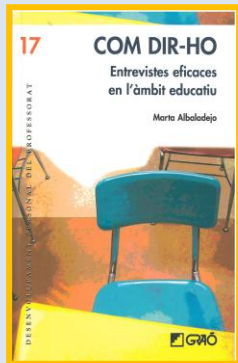
Com dir-ho.

El llibre COM DIR-HO és molt útil i pràctic per preparar les entrevistes amb les famílies i per reflexionar entorn les relacions entre persones d'un mateix equip.

Què és i què no és una conversa de feina? Com són les bones entrevistes professionals? El que i el com de les entrevistes amb els pares i les mares dels alumnes.

L'escenari de l'entrevista; el temps, l'espai i la durada; el llenguatge, els objectius; com es pot començar i com es pot acabar; l'empatia i l'assertivitat, l'actitud...

COM DIR-HO
Entrevistes eficaces en l'àmbit educatiu
Marta Albaladejo
Editorial Graó
Abril -2010

Fem salut

Postures correctes per agafar als nens.

Quan des de la comissió de la revista em van demanar si podia escriure unes línies sobre recomanacions per als pares i mestres, com a metge rehabilitador, per tenir cura de nosaltres mateixos mentre tenim cura dels nostres nens, vaig pensar: bé, és senzillet, encara que no crec que faci cap descobriment que no sabeu ja. Però res més lluny de la realitat, perquè després de donar-hi moltes voltes, encara no tinc clar si això és el que us pot interessar.

És fàcil trobar informació sobre la postura correcta per agafar el nadó, per donar-li el pit, per transmetre-li seguretat quan acaba de néixer, però els nens creixen, i a una velocitat que ens sorprèn, i ho notem directament quan els hem d'aixecar de la cadireta i també ho noten les nostres articulacions, la nostra esquena o les nostres espatlles.

Tots hem passat per aquella etapa en què, de sobte, apareixen dolors que mai havíem patit. És bastant habitual el dolor a les espatlles, sobretot a la part anterior de l'espatlla, per "tendinitis", la més freqüent de totes la del bíceps, en aixecar el nen i portar-lo a coll; també és habitual, encara que no tant, l'aparició d'"epicondilitis", que és un dolor localitzat al colze, en carregar el nen assegut al braç; i potser la molèstia més emprenyadora, per la limitació que pot arribar a suposar i per la precocitat en aparèixer és "la tenosinovitis de Quervein", nom horrible i dolor encara pitjor, a nivell del canell i al dit polze, cada vegada que has d'agafar el nen, encara que sigui per aixecar-li les cametes per canviar-li el bolquer.

L'altre gran grup de problemes que apareixen a mesura que el nen va creixent: els mals d'esquena, començant per les cervicals fins arribar a les lumbars.

Relació amb l'entorn

Coordinadora d'Escoles Bressol de Catalunya visita l'escola la Font del Rieral, Sta. Eulàlia de Ronçana, dissabte 2 d'abril.

A l'Escola Bressol la Font del Rieral de Sta. Eulàlia de Ronçana ens van rebre l'Alcalde, Enric Barbany, l'arquitecte i la directora que ens van encomanar l'entusiasme de viure en una escola pensada perquè els nens respirin, juguin i vibrin en benefici del seu bon desenvolupament.

Cada aula té unes proporcions i uns colors específics, la forma rodona predomina, fet que promou el treball en grup. Els materials utilitzats per a la construcció són nobles i recuperats, les flors de Bach presents en els maons i la sal en algunes de les parets.

Vam percebre les sensacions positives dels qui hi conviuen diàriament, transmetien tranquil·litat i benestar.

Un projecte innovador que pot fer la vida millor.

ÉS UN EDIFICI PENSAT PER ALS NENS, DE PURA CONSCIÈNCIA I INTENCIÓ, Gabi Barbata, arquitecte

L'AMOR HUMÀ PERDURA IMPREGNAT EN LES PARETS, Montse, directora

El fet de portar un pes afegit per davant del nostre centre de gravetat donarà sobretot dolors alts, cervicals i dorsals, i quan el nen comença a fer les seves primeres passes (quina meravella), ens obliga a anar flexionats endavant per aguantar-lo, apareixent en aquest cas dolors predominantment més baixos, dorsals i lumbars.

I la pregunta seria: hi ha algun consell realment útil per evitar aquestes molèsties? Doncs, potser la resposta més assenyada és dir que el millor és evitar el gest que provoca el dolor. Però clar, com li dius a un pare que no agafi al seu nen? La veritat és que no hi ha cap guia per aixecar i portar un nen a coll, potser només dir que intentem evitar de portar-lo amb un sol braç, mirar d'aixecar-lo sempre amb els dos braços, millor amb una mà al culet i l'altra a l'esquena del nen, i no directament per sota de les aixelles. Ajupir-nos per agafar el nen flexionant els genolls, o encara millor, posar-nos de genolls per agafar-lo des de terra, i es clar, portar-lo el més a prop possible del cos i agafat amb els dos braços (cosa bastant difícil amb un nen que es comença a bellugar de manera gairebé espasmòdica), per repartir el pes.

En tot cas, més que fer una llista de consells, alguns molt obvis i altres molt difícils de portar a la pràctica, us adjunto algunes webs que us poden ser d'interès:

http://recursostic.educacion.es/buenaspracticass20/apls/MediaWiki/index.php/Cuidado_de_la_espalda
http://www.urbecom.com/index.php?page=es_Faqs&p=mimosyteta
http://www.ehrs.upenn.edu/media_files/docs/pdf/erg_childcare.pdf
<http://www.Kangura.com>

Manel Nogales, metge rehabilitador